

Gevaarlijk pact tussen mocromaffia en islamitische terreur

Posted on 28 september 2022 by Bart Collard

Nederlands bekendste misdadiger van dit moment, Ridouan Taghi, en de moordenaar van Theo van Gogh, Mohammed Bouyeri, blijken schriftelijk contact met elkaar te hebben. In brieven delen zij onder andere verzen uit de Koran met elkaar. Deze penvriendschap is een zorgwekkende ontwikkeling, betoogt Bart Collard.

Taghi's naam duikt op in allerlei strafzaken in de onderwereld. Hij zou verantwoordelijk zijn voor grootschalige internationale drugshandel, voor afpersingen en voor moorden. Het grootste deel van de illegale handelingen besteden grotere criminelen als Taghi uit.

Voor liquidaties worden heel jonge mannen, nog amper volwassen, ingezet. Naast een leuk heitje voor een karweitje verdienen zij met dergelijke klussen de nodige status binnen het criminele netwerk. Wie de ladder van rangorde wil beklimmen dient uiterst gehoorzaam te zijn.

Bouyeri verblijft sinds de terroristische moord op Van Gogh in 2004 in detentie. Voor internationale islamitische terreurorganisaties is Bouyeri echter nog niet afgedaan. Sterker nog, zijn daad wordt nog regelmatig als jihadistisch schoolvoorbeeld aangehaald.

Bouyeri besloot een man die Allah had beledigd te doden in naam van Allah. Niet omdat Bouyeri boos was of Van Gogh haatte. Nee, simpelweg omdat Van Gogh zich actief tegen de wet van Allah verzette.

Tijdens zijn daad schakelde Bouyeri ogenschijnlijk zijn emoties uit en ging uiterst kalm het martelaarschap tegemoet. Zijn doel was om uitgeschakeld te worden door de politie en om als een soldaat van Allah te sterven. Hij overleefde de wilde schietpartij met de politie doordat een verdwaalde politiekogel hem in zijn been trof. Ook nu nog, jaren later in detentie, omarmt Bouyeri zijn zogenaamd zuivere islam.

Gevaar één: jihad op bestelling

In de relatie tussen Ridouan Taghi en Mohammed Bouyeri schuilen enkele gevaren. In de eerste plaats ontstaat het risico dat Taghi's grote netwerk – dat bestaat uit een groot aantal potentiële moordenaars – tegen betaling gebruikt gaat worden voor islamitische aanslagen: jihad op bestelling.

Dit risico moet niet onderschat worden. Taghi's organisatie lijkt immers ook te zijn ingehuurd door het Iraanse regiem om een politieke dissident te vermoorden. Maar zo'n politieke of ideologische moord hoeft niet eens altijd bekostigd te worden. Als Bouyeri en Taghi een gemeenschappelijk doelwit op hun dodenlijsten hebben staan – denk aan Mark Rutte of prinses Amalia – is coöperatie eenvoudig bereikt.

Voor Bouyeri belichamen deze mensen het kwaad, omdat ze zich niet onderwerpen aan Allah's wet, en sterker nog, meewerken aan daarmee conflicterende wetten. Dit eerste gevaar gaat over de uitbreiding van de jihadi-recruteringskring. Nu kunnen ook jonge criminelen de opdracht krijgen om een terroristische aanslag te plegen.

Gevaar twee: boefje gaat voor Allah

Een tweede gevaar schuilt erin dat de samenwerking een vorm van verlossing biedt aan onsuccesvolle jongeren uit het criminele netwerk van Taghi. Jongeren die

eigenlijk niets met terrorisme te maken hebben, kunnen via een terroristische samenwerking een nieuwe kans krijgen. Zij kunnen de eerder gemaakte fouten in hun leven definitief herstellen door een ultieme daad voor Allah te plegen.

Gevaar drie: misdaad fuseert met islam

Een derde gevaar vindt plaats wanneer Taghi een orthodoxe moslim zou worden en zijn criminele netwerk zou combineren met ideologische aspecten van de islam. Islam zou hem in uitzichtloze tijden van detentie een toekomstperspectief kunnen bieden.

De brieven van Taghi

Orthodoxe islam zou Taghi zelf ook verlossing kunnen bieden. Ook in dat geval wordt de jihadi-recruiteringskring aanzienlijk uitgebreid. Wie dit scenario onzin vindt doet er wijs aan de vijf gepubliceerde brieven die Taghi naar Bouyeri stuurde te lezen – Taghi's advocaat Inez Weski deelde de brieven nadat de Telegraaf erover schreef.

Een groot deel van de brieven gaat over islam. Taghi vraagt Bouyeri om religieus advies en om nadere literatuur. Taghi beweert op drie dagen van de 'Arabische kalender' te hebben gevast. Taghi schrijft: 'Ik was een onwetende man die dacht dat [hij] wist wat die deed (…) Hoe meer ik lees hoe meer ik besef hoe verdwaald ik was van de weg van Allah (s.w.t.).' [BC: die laatste afkorting staat in het Arabisch voor De Hoogste]

Zware crimineel zoekt heil bij zware islam

Taghi dankt Allah ogenschijnlijk dat hij/haar/het hem in contact heeft gebracht met Bouyeri. Hij hoopt samen met Bouyeri in de 'hogere rangen in het Paradijs' te geraken. Dat een van de grootste Nederlandse leiders in de onderwereld spirituele sturing vraagt aan een gevaarlijke moordenaar en terrorist is terecht reden tot zorg.

Uiteraard kan getwist worden over de betrouwbaarheid, het ontbreken van de reacties van Bouyeri, zijn er wellicht nog andere brieven gestuurd door Taghi, en moet rekening worden gehouden met belangen van Taghi bij het publiceren van deze brieven. Toch schetsen ze het beeld van een crimineel die zijn heil zoekt bij een fundamentalistische vorm van islam.

Extremisme en ondermijning

De AIVD definieert extremisme als:

'Het actief nastreven en/of ondersteunen van diepingrijpende veranderingen in de samenleving die een gevaar kunnen opleveren voor (het voortbestaan van) de democratische rechtsorde, eventueel met het hanteren van ondemocratische methodes die afbreuk kunnen doen aan het functioneren van de democratische rechtsorde.'

Beide hier behandelde fenomenen, zware misdaad en terrorisme, ondermijnen de democratische rechtsorde. Ze proberen de rechtsstatelijke structuren van een land te ontwrichten, maar wel vanuit een verschillend doel.

Waar het bij georganiseerde misdaad veelal gaat om egoïstische belangen zoals financieel gewin of status, gaat het bij terrorisme – in de ogen van de aanslagpleger – eerder om altruïsme, om een onbaatzuchtig doel. De terrorist pleegt zijn aanslag voor een groter goed, voor een hoger belang.

Uiteraard kan de vraag worden gesteld *waarom* de terrorist voor dat hogere doel strijdt, en zelfs bereid is zijn leven daarvoor op te offeren. Is dat doel wellicht wél egoïstisch van aard? Bijvoorbeeld dat de terrorist zich door het strijden voor Allah beter gaat voelen? Maar zelfs als de doelen van de aanslagen van de zware crimineel en de terrorist verschillen, ze hebben een soortgelijk effect. Ze ontwrichten onze samenlevingen, doordat ze voor angst zorgen.

De samenwerking tussen grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit en terrorisme is niet nieuw. Voor terrorisme moeten wapens worden verkregen en moet geld witgewassen of verplaatst worden.

Misdadigers gaan met vrijwel alle klanten in zee om geld te verdienen. Dat biedt een serieuze uitdaging voor hedendaagse rechtsstaten. Wanneer misdadigers een relatie met islamisten bouwen op basis van hun ideologie wordt het echter nog gevaarlijker voor de samenleving. De groep potentiële jihadisten wordt daarmee namelijk aanzienlijk vergroot.

Voor jongeren die vanuit de misdaad al zijn blootgesteld aan het plegen van ernstige geweldmisdrijven is het uitvoeren van een terroristische aanslag geen hele

grote stap. En wat als de meest invloedrijke persoon uit het criminele netwerk zelf besluit om een fundamentalistische vorm van islam aan te hangen? Ridouan Taghi en Mohammed Bouyeri zouden wel eens een zeer gevaarlijk pact kunnen aangaan.

*Criminoloog en terrorismedeskundige **Bart Collard** publiceert sinds de zomer van 2022 enkele keren keer per maand in Wynia's Week.*

***Wynia's Week** kent geen betaalmuur en geen betaalde abonnementen, maar gelukkig wel steeds meer betalende lezers. Deze donateurs maken ons online magazine mogelijk. **Doet u mee?** Hartelijk dank!*